

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 20 lutego 2024 r.
(OR. en)

6815/24

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2024/0041(NLE)

UD 30
CID 1
TRANS 105

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	20 lutego 2024 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2024) 71 final
Dotyczy:	Wniosek - DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komisji Mieszanej UE–CTC ustanowionej na mocy Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej, dotyczącego zmian w tej konwencji

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2024) 71 final.

Załącznik: COM(2024) 71 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.2.2024 r.
COM(2024) 71 final

2024/0041 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komisji
Mieszanej UE–CTC ustanowionej na mocy Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej
procedurze tranzytowej, dotyczącego zmian w tej konwencji**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w Komisji Mieszanej UE–CTC¹ ds. wspólnego tranzytu („Komisja Mieszana”) w związku z przewidywanym przyjęciem decyzji w sprawie zmiany załącznika do Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja

Konwencja z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej („umowa”) ma na celu ułatwienie przemieszczania towarów między Unią Europejską a innymi państwami, które są umawiającymi się stronami tej konwencji. Konwencja poszerza zakres procedury tranzytu celnego Unii² o umawiające się strony konwencji inne niż Unia Europejska i określa obowiązki przedsiębiorstw i organów celnych dotyczące towarów transportowanych zgodnie z tą procedurą z jednej umawiającej się strony do innej umawiającej się strony. Umowa weszła w życie 1 stycznia 1988 r.

Unia Europejska jest stroną umowy³. Pozostałe umawiające się strony to Republika Islandii, Republika Macedonii Północnej, Królestwo Norwegii, Republika Serbii, Konfederacja Szwajcarska, Zjednoczone Królestwo, Republika Turcji i Ukraina. Państwa te są określone w konwencji jako państwa wspólnego tranzytu.

2.2. Komisja Mieszana

Komisja Mieszana ma zarządzać konwencją i zapewniać jej właściwe wykonanie. Komisja Mieszana przyjmuje zmiany w załącznikach do konwencji w drodze decyzji.

Decyzje Komisji Mieszanej są przyjmowane przez umawiające się strony w drodze wzajemnego porozumienia⁴ zgodnie z art. 14 ust. 2 konwencji.

2.3. Planowany akt Komisji Mieszanej

Zgodnie z art. 15 ust. 3 i art. 20 konwencji Komisja Mieszana ma przyjąć decyzję dotyczącą zmiany załącznika IIIa do konwencji („planowany akt”).

Celem planowanego aktu jest dostosowanie konwencji do zmienionego załącznika B do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446⁵ („akt delegowany”) oraz zmienionego załącznika B do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447⁶ („akt wykonawczy”), w których określono wspólne wymogi dotyczące elementów danych, formaty i kody dotyczące zgłoszenia tranzytowego. Akty te zmieniono odpowiednio w grudniu 2020 r.⁷ i lutym 2021 r.⁸, aby

¹ Państwa wspólnego tranzytu.

² Art. 226 i 227 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

³ Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

⁴ Żadna z umawiających się stron nie wnosi sprzeciwu.

⁵ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

⁶ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny ([Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558](#)).

⁷ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/234 z dnia 7 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 w odniesieniu do wspólnych wymogów dotyczących danych oraz rozporządzenie

zapewnić interoperacyjność między elektronicznymi systemami celnymi wykorzystywanymi do różnych rodzajów zgłoszeń i powiadomień. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IIIa do konwencji, który powiela załącznik B do aktu delegowanego i załącznik B do aktu wykonawczego.

W związku ze zmianami w strukturze załącznika IIIa do konwencji w załączniku I niezbędne są poprawki dotyczące odniesień do sekcji załącznika IIIa.

Planowany akt stanie się wiążący dla stron zgodnie z ich przepisami krajowymi, na podstawie art. 15 konwencji, który stanowi: „Zadaniem Komisji Mieszanej jest zarządzanie niniejszą Konwencją i zapewnienie jej właściwego wykonania [...]. Decyzje przyjęte na podstawie lit. a)–d) są wprowadzane w życie przez Umawiające się Strony zgodnie z ich ustawodawstwem krajowym”.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Proponowane stanowisko zakłada poparcie dla zmiany załącznika IIIa w celu dostosowania go do prawa Unii.

Chodzi o unijne prawo celne regulujące procedurę tranzytu unijnego, a w szczególności zmienione załączniki B do aktu delegowanego i aktu wykonawczego, które określają wspólne wymogi dotyczące danych, formaty i kody dotyczące zgłoszenia tranzytowego.

Proponowane stanowisko jest zgodne ze wspólną polityką handlową.

Proponowane zmiany konwencji przyniosą wymierne korzyści zarówno przedsiębiorcom, jak i administracjom celnym poprzez dostosowanie konwencji do obowiązującego prawodawstwa Unii, a tym samym stworzenie jednolitych warunków zharmonizowanego wdrażania przepisów i postanowień dotyczących tranzytu unijnego i wspólnej procedury tranzytowej.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁹.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komisja Mieszana jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej. Art. 15 ust. 3 lit. a) konwencji stanowi, że Komisja Mieszana UE–CTC przyjmuje zmiany w załącznikach do konwencji w drodze decyzji.

delegowane (UE) 2016/341 w odniesieniu do kodów stosowanych w określonych formularzach ([Dz.U. L 63 z 23.2.2021, s. 1](#)).

⁸ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/235 z dnia 8 lutego 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447 w odniesieniu do formatów i kodów wspólnych wymogów dotyczących danych, niektórych przepisów dotyczących nadzoru i właściwego urzędu celnego do objęcia towarów procedurą celną ([Dz.U. L 63 z 23.2.2021, s. 386](#)).

⁹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12, Niemcy/Rada, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

Akt, który Komisja Mieszana ma przyjąć, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 15 ust. 3 i art. 20 konwencji.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu są związane z zapewnieniem skutecznych procedur przekraczania granic. Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być zatem art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Komisji Mieszanej spowoduje zmianę konwencji oraz jej załącznika, po przyjęciu aktu należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komisji Mieszanej UE–CTC ustanowionej na mocy Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej, dotyczącego zmian w tej konwencji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. a) Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej¹⁰ (konwencja) Komisja Mieszana powołana na mocy tej konwencji może przyjmować w drodze decyzji zmiany w załącznikach do konwencji.
- (2) Załącznik B do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 („akt delegowany”) został zmieniony w grudniu 2020 r.¹¹ i lutym 2021 r.¹² Określono w nim wspólne wymogi dotyczące danych w odniesieniu do zgłoszenia tranzytowego w celu lepszej harmonizacji wspólnych danych na potrzeby przechowywania informacji i ich wymiany między organami celnymi, a także między organami celnymi a przedsiębiorcami. Taka harmonizacja horyzontalna była konieczna, by zapewnić interoperacyjność między elektronicznymi systemami celnymi wykorzystywanymi do różnych rodzajów zgłoszeń i powiadomień. Dodatek A1a do załącznika IIIa odzwierciedla załącznik B do aktu delegowanego i w związku z tym powinien zostać odpowiednio zmieniony.
- (3) Załącznik B do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 („akt wykonawczy”) został zmieniony w grudniu 2020 r.¹³ i lutym 2021 r.¹⁴ Określono w nim formaty i kody wspólnych danych dotyczące zgłoszenia tranzytowego w celu lepszej harmonizacji formatów i kodów wspólnych danych na potrzeby przechowywania informacji

¹⁰ [Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.](#)

¹¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/234 z dnia 7 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 w odniesieniu do wspólnych wymogów dotyczących danych oraz rozporządzenie delegowane (UE) 2016/341 w odniesieniu do kodów stosowanych w określonych formularzach ([Dz.U. L 63 z 23.2.2021, s. 1](#)).

¹² Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/235 z dnia 8 lutego 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447 w odniesieniu do formatów i kodów wspólnych wymogów dotyczących danych, niektórych przepisów dotyczących nadzoru i właściwego urzędu celnego do objęcia towarów procedurą celną ([Dz.U. L 63 z 23.2.2021, s. 386](#)).

¹³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/234 z dnia 7 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 w odniesieniu do wspólnych wymogów dotyczących danych oraz rozporządzenie delegowane (UE) 2016/341 w odniesieniu do kodów stosowanych w określonych formularzach ([Dz.U. L 63 z 23.2.2021, s. 1](#)).

¹⁴ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/235 z dnia 8 lutego 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447 w odniesieniu do formatów i kodów wspólnych wymogów dotyczących danych, niektórych przepisów dotyczących nadzoru i właściwego urzędu celnego do objęcia towarów procedurą celną ([Dz.U. L 63 z 23.2.2021, s. 386](#)).

i ich wymiany między organami celnymi, a także między organami celnymi a przedsiębiorcami. Formaty i kody wspólnych danych należy zharmonizować, aby zapewnić interoperacyjność elektronicznych systemów celnych stosowanych do różnych rodzajów zgłoszeń i powiadomień po zharmonizowaniu wspólnych wymogów dotyczących danych. Dodatek A1a do załącznika IIIa odzwierciedla załącznik B do aktu wykonawczego i w związku z tym powinien zostać odpowiednio zmieniony.

- (4) Wraz z postępującą cyfryzacją procedur tranzytowych przedstawionych w załączniku IIIa, a także w celu lepszego zaspokojenia istniejących potrzeb gospodarczych, osoba, która przedstawia towary w urzędzie celnym wyjścia, powinna mieć możliwość, podobnie jak osoba uprawniona do korzystania z procedury, zwrócenia się do urzędu celnego wyjścia o wystawienie jej tranzytowego dokumentu towarzyszącego lub tranzytowego dokumentu towarzyszącego/bezpieczeństwo – T(S)AD.
- (5) Z tych samych powodów, jak wskazano powyżej, aby zapewnić uproszczone, ale zharmonizowane podejście w całej Unii i w państwach wspólnego tranzytu, przeładunki kontenerów i podobnych jednostek transportu intermodalnego powinny zostać wyłączone, pod pewnymi warunkami, z wykazu zdarzeń wymagających interwencji organów celnych.
- (6) Przemieszczanie towarów w ramach procedury tranzytu zostanie uproszczone poprzez zniesienie obowiązku wydruku przez organy celne dokumentu T(S)AD przy wyjściu towarów po aktualizacji nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego (NCTS) do wersji 5. Dokument T(S)AD powinien być drukowany tylko na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury. W urzędzie celnym tranzytowym i urzędzie celnym przeznaczenia numer referencyjny przemieszczania można przedstawić w sposób inny niż w formie papierowej.
- (7) Ponieważ procedura ciągłości działania jest rzadko stosowana, warto określić, że organy celne muszą wydawać niezbędne poświadczenia zabezpieczenia generalnego lub poświadczenia zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia wyłącznie na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury.
- (8) Konieczne jest skorygowanie błędu literowego znajdującego się w art. 111a ust. 1 konwencji.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić konwencję,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do konwencji wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem A do niniejszej decyzji.

W załączniku IIIa do konwencji wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem B do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*